

Славчо.

Това е така.

Грабчо.

Радвамся, най сетнѣ, като тя нахождамъ съгласнѣ съ мнѣнието ми, защото доброто поведеніе и привлекателната кротостъ на тази дѣвойка сж спечелили симпатіята ми, и азъ съмъ рѣшенъ да се ожена съ нея, ако видя чи има колко годѣ имотець.

Славчо.

Е ?

Грабчо.

Какво ?

Славчо.

Рѣшени сте . . . , казвате . . .

Грабчо.

Рѣшенъ съмъ да зема Марія.

Славчо.

Какъ ? вий, вий ? . . .

Грабчо.

Азъ, да ; азъ, азъ, какво искашь да кажешъ ты ? Какво си патилъ ?

Славчо.

Претъмнѣ ми изведнаждъ . . . ще излѣза за минута.

Грабчо.

Нѣма нищо. Иди скоро въ готварницата да пиешъ една чаша студена вода, и ще ти мине.
